

Onze de setembre de 2014 – Diada Nacional
Discurs de l'alcalde de Canet de Mar, Jesús Marín i Hernández

Canetencs i canetenques, regidores i regidors.

Molt bon dia a tothom

Avui, 11 de Setembre, diada Nacional de Catalunya, un any més som aquí per rendir homenatge als qui van lluitar i lluiten per la defensa de la llibertat, la llengua i la identitat de tots els catalans.

Un any més, celebrem i commemorem la Diada Nacional de Catalunya. I avui ho fem recordant, especialment, els caiguts l'any 1714, però també a tots aquells que al llarg dels segles han assumit riscos en la lluita pels drets i les llibertats individuals i col·lectives del nostre mil·lenari país.

Enguany commemorem el tricentenari de la pèrdua de llibertats de Catalunya. Des d'aquell setembre de 1714 les generacions que ens han precedit han reconstruït la nació que som avui: institucions, llengua i cultura, organització territorial, usos i costums, universitats, legislació pròpia, cossos de seguretat, xarxes de comunicació, ...

Cal que recordem el nostre passat més recent per afrontar definitivament el mandat que el poble de Catalunya, majoritàriament, ha fet a aquells que governen el país.

Fa quatre anys, la retallada de l'Estatut, va provocar la primera ferida i una esclatxa profunda entre Catalunya i l'Estat espanyol, després de molts anys en què els catalans, de forma solidària hem contribuït a fer avançar l'Estat espanyol en matèria democràtica i econòmica.

Fa tres anys, la Diada nacional va ser un gegantí clam en contra de la ingerència de l'Estat espanyol, que va torpedinar de ple el model d'immersió lingüística que, com sabeu, funciona sense cap problema ni social ni educatiu al nostre país.

Fa dos anys, després d'un acord majoritari pel que fa al pacte fiscal, pres pels diputats i les diputades del Parlament de Catalunya, principal cambra de representació dels catalans, aquest va ser rebutjat per un Govern espanyol ofegat econòmicament.

Finalment i com a detonant definitiu del malestar de tot un país, la negativa, permeteu-me el qualificatiu, ben matussera per part del Govern espanyol, d'impedir que els catalans simplement puguem votar per decidir de quina manera volem ser gestionats socialment, econòmicament i representativament.

El Govern del nostre país obeirà el mandat ciutadà i convocarà la consulta pel proper 9 de Novembre.

Més que mai, cal unitat d'acció de tots els representants polítics i de la societat civil. Societat civil, formada per milers d'associacions de tota mena.

I cal també més que mai, convivència, civisme i respecte cap aquells que tenen una visió totalment diferent a la majoria del nostre poble. La provocació i el discurs de la por que hi ha i hi haurà, cal rebatre'l amb arguments sòlids i amb un somriure d'optimisme d'orella a orella. Però sempre, recordem, respectant l'opinió divergent i diferent però alhora tant democràtica com la nostra.

Voldria compartir una reflexió que fa molt pocs dies vaig escoltar d'una persona molt rellevant del nostre país. Aquesta persona explicava una conversa amb un amic del centre d'Espanya. Aquest amic li deia quatre raons per les quals el procés fracassaria.

El primer, deia que era que tornàvem a tenir una Espanya forta econòmicament i que aquest fet diluiria el malestar també econòmic i fiscal de la societat catalana. Ni Espanya va millor, ni la societat catalana es vendrà per una millora de l'economia en general.

La segona raó que donava, era que l'aparell de l'Estat engegaria, i de fet ja ho ha fet, una potent campanya de la por, amb la qual sortiríem de l'euro, hi hauria una caiguda de les inversions i sortiríem d'Europa. Un exemple, perquè veieu com n'és de fàcil i simple contestar això, l'aeroport del Prat ha obtingut aquest darrer any molts més visitants que el de Madrid. D'Europa no en podem sortir, ja hi som.

Com a tercer motiu, deia que Catalunya internament es fracturarà abans que Espanya. Cal, ara més que mai, que tots ens mantinguem units, ara precisament que ho tenim ben aprop i que la voluntat del poble ha estat escoltada de veritat.

I la quarta raó, i permeteu-me l'expressió ben col·loquial, era que els catalans érem uns "pitxafredes". És evident que aquest quart motiu posa definitivament de manifest que ni han entès, ni entendran, ni probablement mai voldran entendre res. A aquest país, mai res ens ha tombat, més enllà de la força de les armes, avui fa tres cents anys. Les idees, la raó i per sobre de tot el cor mai es pot vèncer. MAI.

Aquest 2014 la nostra generació es disposa a convertir aquesta nació en un Estat. I ens disposem a fer-ho per la força de la voluntat de la majoria i junts. Ningú que estimi la democràcia i la pau pot oposar-se a aquests dos valors.

Avui i els mesos que vénen, la Història ens convoca amb la solemnitat d'aquell 1714. I la resposta de cadascun de nosaltres determinarà profundament el futur dels que vindran.

També des dels municipis ens comprometem a respondre dempeus, amb l'ànim serè i l'esperit fort. Ens comprometem a fer-nos dignes d'un futur millor i d'un llegat que valdrà la pena preservar.

Acabaré amb una frase que el meu avi, català d'origen murcià i represaliat pel franquisme em deia cada 11 de setembre. Avui, com el 1714, els catalans tornarem a defensar, de manera pacífica, el mateix que aleshores...LA NOSTRA LLIBERTAT!!

VISCA CATALUNYA!!